

fandt i Haager-Traktaten af 1882, men gif ikke over i den Lov, som ratificerede denne Traktat; Bestemmelsen gif derimod over i den kongelige Anordning; men nu har Udvalget ment, at det var rigtigst og bekvemst for alle Vedkommende, at Bestemmelsen staar i selve Loven, og den er derfor foreslaaet optaget her med meget nær samme Formulering som i den kongelige Anordning, kun er der en lille Afvigelse fra den Oversættelse, som findes i den kongelige Anordning. Denne bruger nemlig Udtrykket „Befalinger“ i den tilsvarende Bestemmelse, som tillige findes i den første Haager-Traktat, hvorimod den Oversættelse, som findes i det indbragte Lovforslags Gjengivelse af Konventionen, indeholder Udtrykket „Forskrifter“ om de Paalæg, som gives af vedkommende Dødsfartøier. Her have vi foreslaaet at skrive: „Forskrifter og Paalæg“: det er begge Udtryk, som svare nær til det franste „prescriptions“, som anvendes i Originalen. Med disse faa Ord skal jeg slutte, idet jeg haaber, at det høie Thing ikke vil finde, at de foreslaaede Endringer paa nogen Maade fjerner Forslaget mere fra Traktaten end den oprindelige Affattelse, og paa den anden Side gjør det noget fyldigere, saaledes, at det vil være lettere tilgængeligt for de Folk, som skulle bruge Loven.

Indenrigsministeren (Singerslev):

Jeg har ikke Noget at bemærke imod de stillede Endringer eller rettere mod det store Endringsforslag, den nye Affattelse, der er givet det foreliggende Lovforslag. Den ærede Ordfører har jo forklaret Betydningen deraf, og som sagt det giver mig ikke Anledning til nogen Modbemærkning; heller ikke foranlediger den ærede Ordførers Udtalelser mig til at fremsætte yderligere Bemærkninger. Jeg tror, at der findes et Par Bestemmelser, som egentlig kunne kaldes nye, den ene hvilende paa en ny Tanke, nemlig at Indenrigsministeriet skal foreskrive Formularen for Tilladelsesbeviset for vedkommende Skib. Jeg skal ikke indvende Noget derimod, tilmed da der jo hidtil ikke er forekommet noget Tilfælde af saadan Handel. Den hele Lov har vel mere formel Betydning, idet den slutter os mere til Traktatmagterne, men den vil egentlig for danske Undersaatter vist ikke faae nogen større Anvendelighed. At der i § 3 optages Bestemmelser, som findes i den tidligere Anordning, skal jeg ikke erindre Noget imod. Jeg kan saaledes slutte mig til Udvalgets Endringsforslag.

Da Ingen yderligere forlangte Ord, sluttedes Forhandlingen, og man gif til Afstemning.

Endringsforslag af Udvalget om, at Lovforslaget affattes saaledes:

§ 1.

Det skal være enhver til et dansk Skib hørende eller dermed følgende Person forbudt at sælge eller paa anden Maade afhænde spirituøse Drikke til Fiskere eller Andre, der befinde sig ombord paa eller henhøre til Fartøier, være sig danske eller fremmede, som ere paa Fiskeri i Nordsøen indenfor de ved Art. 4 i Haagerkonventionen af 6te Mai 1882 om Fiskeripolitiet fastsatte Grændser, men udenfor de tilgrændsende Staters Søterritorium. Ligeledes forbydes det Personer, der befinde sig ombord paa eller henhøre til saadanne danske Fiskefartøier at kjøbe eller paa anden Maade tilforhandle sig spirituøse Drikke. Som spirituøs Drik betragtes enhver Vædste, der er frembragt ved Destillering, og som indeholder mere end $\frac{5}{100}$ Alkohol.

§ 2.

Danske Undersaatter, der ville drive Forretning ved at tilføre de ovennævnte Fiskere andre Varer end spirituøse Drikke, skulle være forsynede med et af Politimesteren paa Afgangstedet udstedt Tilladelsesbevis, der skal indeholde Navnet paa det Fartøi, hvorfra Forretningen agtes drevet, og være affattet efter en af Indenrigsministeren foreskrevet Formular. De maa ikke ombord i deres Fartøier have en større Mængde Spirituosa, end der af Politimesteren skønnes fornødent til Besætningens Brug, og af Handel med ovennævnte Fiskere ved Bøtning mod Fiskeriredstaber er dem forbudt. Tilladelsesbeviset udstedes kun for en Rejse ad Gangen, og de Fartøier, der ere forsynede med et saadant Bevis, skulle føre et særligt, af Indenrigsministeren, bestemt ensartet Mærke.

§ 3.

Overtrædelse af de i denne Lov indeholdte Bestemmelser straffes med Bøder indtil 200 Kr. Sager angaaende Bøddommelse af deslige Bøder behandles som offentlige Politisager, i Kjøbenhavn for Sø- og Handelsretten.

Modstand mod Forskrifter og Paalæg, givne af de til Polititjeneste ved Fiskerierne beordrede Krydsers Chefer eller mod dem,